

Список використаної літератури

1. Беспалова, Н. В. *Робоча програма навчальної дисципліни «Українська мова як іноземна»*. Дніпро: Університет імені Альфреда Нобеля. 2023.
2. Беспалова, Н. В., Вергун, Є. С. *Робоча програма навчальної дисципліни «Українська мова як іноземна» для студентів-іноземців підготовчого відділення*. Дніпро: Університет імені Альфреда Нобеля. 2023.
3. Вальченко, І. В., Прилуцька, Я. М. *Ласкаво просимо!* [навчальний посібник з української мови для іноземних учнів підготовчого факультету]. Харків: ХНАМГ. 2010.
4. Луцак, С. М., Іванишин, Г. Я., Кут, С. М. *Програма навчальної дисципліни «Українська мова як іноземна» для іноземних студентів підготовчих факультетів / відділень вищих навчальних закладів України*. Київ. 2019.

Богданова Оксана

Національна академія Національної гвардії України

ВИКОРИСТАННЯ АУДІО МАТЕРІАЛІВ ДЛЯ ВДОСКОНАЛЕННЯ МОВЛЕННЄВИХ НАВИЧОК

В останні роки все частіше піднімається питання про використання нових сучасних технологій навчання іноземних мов у навчальних закладах. Це не тільки нові технічні засоби, але і нові форми і методи викладання, новий підхід до процесу навчання. У сучасній педагогічній практиці застосовуються різні технології навчання, за допомогою яких різко зростає інтерес до предмету, підвищується успішність, рівень інтелектуальної культури.

Аудіювання – розуміння сприйнятого на слух усного мовлення. Термін «аудіювання» був введений в літературу американським психологом Брауном [2, с. 64]. Мовні труднощі аудіювання визначаються такими об'єктивними параметрами: рівнем розуміння наявної в аудіотексті інформації (повне розуміння, розуміння важливих ідей, цілеспрямований вибір інформації); видом аудіотексту (опис, розповідь, повідомлення; монолог, діалог); тематикою / темою; обсягом аудіотексту (кількістю слів у ньому); способом контролю / оцінювання (рідна мова / іноземна мова, відповіді на запитання, вибіркові відповіді – тести множинного вибору, узагальнюючі повідомлення, розповідь тощо).

З точки зору методики навчання іноземних мов, навчальний фільм (відеофільм) – це спеціально підготовлений в методичному і режисерському плані аудіовізуальний засіб навчання, призначений для створення природних ситуацій мовного спілкування і що має велику силу емоційного впливу на учнів за рахунок синтезу основних видів наочності (зорової, слуховий, моторної, образної, екстралінгвістичної тощо) [1, с. 222].

Автентичні відеоматеріали надають зразки мови і мовлення, загальноповсякденну і спеціальну лексику, ідіоми, метафори тощо, як їх використовують носії мови. Вони допомагають у вивченні міжкультурної комунікації. Таким чином, аудіо матеріали є засобом активізації творчого потенціалу та підвищення якості знань при вивченні іноземної мови.

Список використаної літератури

1. Вікович, Р. І. Відбір матеріалів для навчання студентів мовних спеціальностей аудіювання англomовних теленовин. *Вісник КНЛУ*. Київ, 2010. № 17. С. 21-31.

2. Тарнапольський, О. Б. *Методика навчання англійській мові на першому курсі технічного вуза*. Київ, 2001. С. 50-61.

Бокоч Тетяна

ДВНЗ «Ужгородський національний університет»

ЛЕКСИКОГРАФІЧНА ФІКСАЦІЯ ПОХІДНИХ МОВНИХ ОДИНИЦЬ

У світовій лексикографічній практиці чітко вимальовується тенденція до закріплення в словниковій формі результатів вивчення всіх рівнів і явищ мовної системи, представлення у вигляді лексикону змістового та формального плану всіх мовних одиниць.

Теоретичне мовознавство вважає апофеозом вивчення будь-якого рівня або явища мовної системи побудову словника відповідних елементів, процедур, відношень. Річ тут не лише в тому, що словник виявляється найзручнішою формою фіксації наших знань про досліджуваний об'єкт. Прихованою, можливо, не завжди усвідомлюваною, але потужною силою відзначеної тенденції є те, що він закладає базу для максимально формального опису природної мови [1, с. 6]. Вважається, що мовні явища, сформовані за допомогою лексикографічних методів та прийомів і зафіксовані у словниках різних типів, уже настільки глибоко опрацьовані теоретично, що можуть бути описані в достатньо однозначний спосіб. Разом з тим на основі цих формалізацій можливе одержання нових результатів теоретичного характеру.

Одиницями опису в словниках є одиниці будь-якого рівня – фонетичного, морфемного, лексичного, а також компонентні одиниці типу фразеологізмів або еквівалентів слова, й навіть такі, що не мають безпосереднього вербального вираження, як семантичні та синтаксичні структури. Однак найпоширенішим залишається лексикографування саме одиниць лексичного рівня, і сам термін лексикографія засвідчує це.

Сучасна українська лексикографія, як і лінгвістична наука Німеччини та багатьох інших країн, у своїй основі переважно є словоцентричною на протилегу морфемоцентричному мовознавству англomовних країн. Пояснення цього факту слід шукати передусім у характері й типі відповідних мовних систем. Так, у флективних мовах виокремлення слова відбувається природніше